

מִכֶּלֶא, בְּגִין דְּאִיהוּ חֲדַי לְסִטְרָא שְׁמֵאֲלָא, וּבְגוּ
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה אֲתִפְלִיל בִּימִינָא. וְכֵד אֲתַעְבִּיד כֶּלֶא
 יְמִינָא, בְּדִין שְׁמֵא קְדִישָׁא בְּחִידוּ, וּבְרַפְאן מִשְׁתַּפְּחִי
 בְּכִלְהוּ עֲלָמִין. וּבְעוּבְדָא דְלִתְתָא יִתְעַר עוּבְדָא
 דְּלַעִילָא, וְעַל דָּא מִזְמִינִי יִין לְקַבִּיל יִין.

וּבְגִין דְּאִיהוּ מְנַטְרָא לְעִילָא, בְּעִי לְנַטְרָא לִיָּה
 לְתַתָּא, וְכֵל נְטִירוּ דִּילִיָּה קְדֻשָּׁה הוּא
 לְיִשְׂרָאֵל, וּמֵאן דְּפָגִים לִיָּה לְתַתָּא בְּסִטְרָא
 דְּמִסְאֲבוּתָא, יִסְתָּאב אִיהוּ בְּהַאי עֲלָמָא, וְלִית לִיָּה
 חוּלְקָא בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, אֲתֵר דְּהַהוּא יִין דְּמְנַטְרָא
 שְׂרִיָּא. הוּא לָא נְטִיר לִיָּה, לָא יִתְנַטֵּר הוּא לְעֲלָמָא
 דְאַתִּי. (דף מ' ע"ב) הוּא סְאִיב לִיָּה, יִסְאֲבוּן לִיָּה בְּהַהוּא
 עֲלָמָא, לָא יְהֵא לִיָּה חוּלְקָא בְּהַהוּא יִין דְּעֲלָמָא
 דְאַתִּי. וּבְאִין אִינּוּן יִשְׂרָאֵל, דְּמִקְדָּשֵׁי נַפְשֵׁיהוּ

לשון הקודש

לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ לְמַטָּה, וְכֵל שְׁמִירְתוֹ הִיא
 קְדֻשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל, וּמִי שְׁפִגִים אוֹתוֹ לְמַטָּה
 בְּצַד הַטְּמֵאָה, הוּא יִטְמָא בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְאִין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, הַמְּקוֹם שְׁשׂוּרָה
 אוֹתוֹ הֵיזֵן הַמְּשֻׁמֵּר. הוּא לָא שְׁמֵר אוֹתוֹ,
 הוּא לָא יִשְׁתַּמֵּר לְעוֹלָם הַבָּא. הוּא טְמָא
 אוֹתוֹ, יִטְמָאוּ אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְלָא
 יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּאוֹתוֹ יִין שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא.
 אֲשֶׁרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמִקְדָּשִׁים אֵת נַפְשָׁם

הָעוֹלָם הַבָּא. וּמִשׁוּם כֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מִתְבָּרַךְ בְּיִין יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בְּכֵל,
 מִשׁוּם שֶׁהוּא מְשַׁמֵּחַ אֵת צַד הַשְּׂמֵאל,
 וּבִתְרוּךְ שְׁמִחְתּוֹ נִכְלָל בְּיִמִין. וּבְשֵׁהַכֵּל
 נַעֲשֶׂה יְמִין, אִזּוּ הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ בְּשִׁמְחָה,
 וּבְרִכּוֹת נִמְצְאוֹת בְּכֵל הָעוֹלָמוֹת.
 וּבַמַּעֲשֶׂה שְׁלֵמָה יִתְעוֹרֵר מַעֲשֶׂה
 שְׁלֵמָה, וְעַל כֵּן מִזְמִינִים יִין כְּגוֹד יִין.
 וּמִשׁוּם שֶׁהוּא שְׁמֵר לְמַעְלָה, צְרִיךְ

בְּקִדּוּשָׁה עֲלֹאָה, וְנִטְרֵי מַה דְּאַצְטְרִיד לְאַתְנַטְרָא,
וּמְקַדְשֵׁי לְמַלְכָּא בְנִטְרוּ עֲלֹאָה דָּא. וְכַאֲיִן אֵינוֹן
בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתֵּי.

פֶּתַח הַהוּא רַבֵּיָא וְאָמַר, (משלי כט) מִלֶּךְ בְּמִשְׁפָּט
יַעֲמִיד אֶרֶץ וְגו'. מָאן מִלֶּךְ. דָּא קְדֻשָׁא
בְּרִידָּהּ הוּא. בְּמִשְׁפָּט דָּא יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ כָּלְלָא
דְּאַבְהָן. וְאִישׁ תְּרוּמֹת, תְּרוּמַת כְּתִיב, כְּמָה דְּאַתְּ
אָמַר (שמות כה) וְזֹאת הִתְרוּמָה. וְאִישׁ תְּרוּמֹת, דָּא
עָשׂוּ, דְּבָעֵי עַל תְּרוּמֹת וְעַל מַעֲשָׂרוֹת כָּל יוֹמָא,
וְלֹא עֶבֶד מְדִי. וְאִישׁ תְּרוּמֹת דְּלֹא אִיהוּ מִשְׁפָּט.
דְּהָא תְּרוּמָה אֶסְתַּלְקוּתָא דְּרַחֲמֵי, בְּגִין דָּא לֹא
אַתְּיָא בְּמִשְׁפָּט, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה
כֹּל מִשְׁפָּט, וְעַל דָּא, וְאִישׁ תְּרוּמַת יְהִרְסָנָה.

לשון הקודש

כְּתוּב תְּרוּמַת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כה) וְזֹאת
הִתְרוּמָה. וְאִישׁ תְּרוּמֹת - זֶה עָשׂוּ,
שֶׁשׂוֹאֵל עַל תְּרוּמֹת וּמַעֲשָׂרוֹת כָּל יוֹם,
וְלֹא עוֹשֶׂה דְבָר. וְאִישׁ תְּרוּמֹת, שֶׁאֵינוֹ
מִשְׁפָּט, שֶׁהָרִי תְרוּמָה הִיא הַסְתַּלְקוּת
הַרְחָמִים, מִשּׁוּם זֶה לֹא בָּאָה בְּמִשְׁפָּט,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה כֹּל
מִשְׁפָּט. וְעַל כֵּן, וְאִישׁ תְּרוּמֹת יְהִרְסָנָה.

בְּקִדּוּשָׁה עֲלִיוֹנָה, וְשׁוֹמְרִים מַה שֶּׁצְּרִיד
לְשֹׁמֵר, וּמְקַדְשֵׁים אֶת הַמֶּלֶךְ בְּשִׁמְרָה
הָעֲלִיוֹנָה הַזֹּה. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

פֶּתַח אוֹתוֹ הִלְדָּה וְאָמַר, (משלי כט) מִלֶּךְ
בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ וְגו'. מִי הַמֶּלֶךְ? זֶה
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּמִשְׁפָּט - זֶה יַעֲקֹב,
שֶׁהוּא הַכֹּלֵל שֶׁל הָאֲבוֹת. וְאִישׁ תְּרוּמֹת,

וְאִי תִימָא, הָא דְדוּד מִלְכָּא אִישׁ תְּרוּמָה הָוָה, אֶלְא
 בְּרַחֲמֵי. וְלֹא עוֹד אֶלְא (ס"א דוּד מִלְכָּא אִישׁ תְּרוּמָה הָוָה
 וְאַרְעָא אֶתְקִימָא בְּגִיגִייהָ חֲכִי הוּא וְכֹאֵי אֶבֶל כֹּלָא בְּרַחֲמֵי הָוָה) וְדִהָא
 כְּתִיב (ישעיה נה) חֲסָדֵי דְדוּד הִנְאַמְנִים, כְּמָה דְאַתְדַּבֵּק
 בְּהָאֵי, אֶתְדַּבֵּק בְּהָאֵי.

תָּא חֲזִי, כָּל יוֹמֵי דְדוּד מִלְכָּא, הָוָה מִשְׁתַּדֵּל (בְּגִין)
 דִּהָאֵי תְרוּמָה, יִתְקַשֵּׁר בְּמִשְׁפֵּט, וְיִזְדְּוֹגוּן
 בְּחֻדָּא. (בְּגִין דִּיתְקַיִם בְּאַרְעָא) אָתָּא שְׁלֵמָה וְזוּג לִזְוֹן
 בְּחֻדָּא, וְקִימָא סִיחָרָא בְּאַשְׁלֵמוּתָא, וְקִימָא אֶרְעָא
 בְּקִימָא. אָתָּא צְדָקָהּוּ וְאַפְרִישׁ לִזְוֹן, וְאַשְׁתַּאֲרַת
 אֶרְעָא בְּלֹא מִשְׁפֵּט, וְאַתְפַּגִּימַת סִיחָרָא, וְאַתְחַרִּיבַת
 אֶרְעָא, כִּדִּין וְאִישׁ תְּרוּמַת יְהֻרְסָנָה.

וְתָא חֲזִי, שְׁמֵן לְכַתְּנֵי, וְיִין לְלִיזְאֵי. לֹא בְּגִין דְּבַעֲיִין
 יִין, אֶלְא מִיִּין דְּמִנְטָרָא אָתִי לְסַטְרָא דְלַחֲוֹן,
 לְחַבְרָא כֹּלָא בְּחֻדָּא, וְלִמְחַדֵּי עֲלָמִין כְּלַחֲוֹן.

לשון הקודש

לְמִשְׁפֵּט וְיִזְדְּוֹגוּ כְּאַחַד. (כִּד שִׁתְקִים בְּאַרְצֵי) כָּא
 שְׁלֵמָה וְזוּג אוֹתָם כְּאַחַד, וְעַמְדָה הִלְבְּנָה
 בְּשְׁלֵמוֹת, וְעַמְדָה הָאֶרֶץ בְּקִיּוּם. כָּא
 צְדָקָהּוּ וְהַפְרִיד אוֹתָם, וְנִשְׁאַרָה הָאֶרֶץ
 כֹּלָא מִשְׁפֵּט, וְנִפְגְּמָה הִלְבְּנָה וְנַחֲרַבָה
 הָאֶרֶץ, אִזּוּ וְאִישׁ תְּרוּמַת יְהֻרְסָנָה.

וּבֹא רָאָה, שְׁמֵן לְכַתְּנִים, יִין לְלוּיִם, לֹא
 מִשׁוּם שְׁצָרִיכִים יִין, אֶלְא מִיִּין הַמְשָׁמֵר

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי דוּד הַמְלֻךְ הִיָּה אִישׁ
 תְּרוּמָה? אֶלְא בְּרַחֲמִים. וְלֹא עוֹד, אֶלְא
 (דוּד הַמְלֻךְ אִישׁ תְּרוּמָה הִיָּה, וְהָאֶרֶץ הַתְּקִימָה בְּשִׁבְלוֹ, כִּי הוּא
 וְדֹאֵי אֶבֶל הַכֹּל בְּרַחֲמִים הִיָּה) שְׁחֵרִי כְּתוּב (ישעיה נה)
 חֲסָדֵי דְדוּד הִנְאַמְנִים, כְּמוֹ שְׁנִדְבֵּק בְּזֶה –
 נִדְבֵּק בְּזֶה.

כָּא רָאָה, כָּל יְמֵי דוּד הַמְלֻךְ הִיָּה
 מִשְׁתַּדֵּל (בְּשִׁבְלֵי) שְׁתֵּתְרוּמָה הַזֹּוּ הַתְּקַשֵּׁר

לְאַשְׁתַּכְּחָא בְּהוּ כְּלָא, יְמִינָא וּשְׁמָאֲלָא כְּלִיל דָּא
 בְּדָא. לְאַשְׁתַּכְּחָא בְּהוּ חֲבִיבוּתָא דְכְּלָא, וְרַחֲמֵימוּתָא
 דְּבִנֵי מְהִימְנוּתָא.

מָאן דְּאִתְדַבֵּק רְעוּתִיהָ בְּהָא, הוּא שְׁלִים בְּהָא
 עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, וְיִשְׁתַּכְּחַח פֶּל יוֹמוֹי
 דְּאִתְדַבֵּק בְּתִשׁוּבָה, אֲתֵר דִּינָא וּשְׁמֵן מִשְׁתַּכְּחִי.
 כְּדִין לָא יִתְדַבֵּק בְּתֵר עֲלָמָא דָּא, לָא לְעֵתְרָא,
 וְלָא לְכַסּוּפָא דִילִיהָ. וּשְׁלֵמָה מְלָכָא צְוֹחַ עַל דָּא
 וְאָמַר, (משלי כא) אֹהֶב יֵין וּשְׁמֵן, לֹא יַעֲשִׂיר, דְּהָא
 עוֹתְרָא אֲחֵרָא יִזְדַּמֵּן לִיהָ, לְמַחְוֵי לִיהָ חוּלְקָא בֵּיהָ,
 וְלְמַחְוֵי בֵּיהָ חוּלְקָא בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, אֲתֵר דִּינָא
 וּשְׁמֵן שְׂרִיין בְּעֲלָמָא דָּא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. וּמָאן
 דְּרַחֲמִים לִיהָ לְהָא אֲתֵר, לָא בְּעֵי עוֹתְרָא וְלָא
 רְדִיף אֲבִתְרִיהָ. זַפְאִין אֵינוֹן צְדִיקֵיָא דְמִשְׁתַּדְּלִי

לשון הקודש

הַזֶּה, לֹא לְעֵשֶׂר וְלֹא לְתִשְׁבּוּקָה שְׁלוֹ.
 וּשְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ צְוֹחַ עַל כֶּף וְאָמַר, (משלי
 כא) אֹהֶב יֵין וּשְׁמֵן לֹא יַעֲשִׂיר, שְׁהָרֵי עֵשֶׂר
 אַחֵר יִזְדַּמֵּן לוֹ, שְׁיִהְיֶה לוֹ חֶלֶק בּוֹ
 וְלִהְיוֹת לוֹ חֶלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא, הַמְּקוֹם
 שְׁיִזְן וּשְׁמֵן שׁוֹרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 הַבָּא. מִי שְׂאוֹהֵב אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה לֹא
 צָרִיךְ עֵשֶׂר וְלֹא רוּדֵף אַחֲרָיו. אֲשֶׁרֵי
 הַצְּדִיקִים שְׂמִשְׁתַּדְּלִים בְּעֵשֶׂר הַעֲלִיזוֹן כֹּל

שָׂבָא לְצַד שְׁלָחָם כְּדִי לְחַבֵּר הַכֹּל כְּאֶחָד,
 וְלִשְׁמַח אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת שְׂהַכֵּל יִמְצֵא
 בָּהֶם, יָמִין וּשְׂמָאל כְּלוּלִים זֶה עִם זֶה,
 שְׂיִמְצֵא בָּהֶם חֲבִיבוּת לְכָל וְאֶהְבֶּה שֶׁל
 בְּנֵי הָאֱמוּנָה.

מִי שֶׁרְצוֹנוֹ נִדְבֵּק בְּזֶה, הוּא שְׁלֵם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִמְצֵא כָּל
 יָמָיו שְׂדִבּוּק בְּתִשׁוּבָה, הַמְּקוֹם שְׁיִזְן
 וּשְׁמֵן מְצוּיִם. אִז לֹא יִדְבֵּק אַחֲרֵי הָעוֹלָם

בְּעוֹתָרָא עֲלָאָה כָּל יוֹמָא, דְּכִתְיָב, (איוב כח) לֹא
 יַעֲרֻכְנָה זָהָב וְזָכוּכִית וּתְמוֹרְתָהּ כְּלִי פִזוּ. הָאִי בְּהָאִי
 עֲלֻמָּא. לְבַתָּר, (משלי ח) לְהִנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ
 וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אִמְלֵא.

תוּ פִתַּח וְאָמַר, (שמות כד) וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה
 אֵלַי הֶהָרָה וְגו'. וְהַתּוֹרָה, דָּא תּוֹרָה שְׁפַכְתָּב.
 וְהַמְצוּה, דָּא תּוֹרָה שְׁפַעֵל פֶּה. לְהוֹרְתֵם כְּתִיב חֶסֶר,
 כְּמָה דְאֵת אָמַר (שיר השירים ג) וְאֵל חֶדְר הוֹרְתִי. הָכָא
 אִתְּ לְאִסְתַּבְּלָא, לְהוֹרְתֵם דְּמִי, אִי תִימָא הוֹרְתֵם
 דִּישְׂרָאֵל, לָאוּ הָכִי, דְּהָא יִשְׂרָאֵל לָא אֲדַכְּרוּ בְּהָאִי
 קָרָא. אֵלָא הוֹרְתֵם דְּתוֹרָה וּמְצוּה. וּמָאִי הִיא.
 דָּא (אָמַר) יי'ן דְּמִנְטָרָא. בְּגִין דְּכָל כְּתִיבָה דְּסֵפֶר
 עֲלָאָה תַּמָּן שְׂרִיא, וּמִתַּמָּן נִפְקָא תּוֹרָה, וְעַל דָּא
 קָרִינָן תּוֹרָה שְׁפַכְתָּב. וְדָא הוּא אֲשֶׁר פְּתַבְתִּי
 לְהוֹרְתֵם, לְהוֹרְתֵם וְדָאִי. (כְּמָה דְאֵת אָמַר וְאֵל חֶדְר הוֹרְתִי).

לשון הקודש

(שיר ג) וְאֵל חֶדְר הוֹרְתִי. כָּאֵן יֵשׁ לְהַתְּבוּנָה,
 לְהוֹרְתֵם שֶׁל מִי? אִם תֹּאמַר הוֹרְתֵם שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל – לֹא כֵּן, שְׁחֵרֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
 נִזְכְּרוּ בְּפִתּוּב הַזֶּה. אֵלָא הוֹרְתֵם שֶׁל
 תּוֹרָה וּמְצוּוֹת, וּמָה הִיא? זְהוּ (מְקוּם) יי'ן
 הַמְשֻׁמֵּר. מִשּׁוּם שְׁכָל כְּתִיבָה שֶׁל הַסֵּפֶר
 הָעֲלִיּוֹן שֵׁם שְׂרִיָּה, וּמִשּׁוּם יַעֲזָה תּוֹרָה,
 וְעַל זֶה קוֹרְאִים תּוֹרָה שְׁפַכְתָּב. וְזֶהוּ אֲשֶׁר

יוֹם, שְׁכַתּוּב (איוב כח) לֹא יַעֲרֻכְנָה זָהָב
 וְזָכוּכִית וּתְמוֹרְתָהּ כְּלִי פִזוּ. זֶה בְּעוֹלָם
 הַזֶּה. אַחַר כֵּן, (משלי ח) לְהִנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ
 וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אִמְלֵא.

עוֹד פִּתַּח וְאָמַר, (שמות כד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל
 מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הֶהָרָה וְגו'. וְהַתּוֹרָה – זו
 תּוֹרָה שְׁפַכְתָּב. וְהַמְצוּה – זו תּוֹרָה שְׁפַעֵל
 פֶּה. לְהוֹרְתֵם, כְּתִיב חֶסֶר, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר

תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, תּוֹרָה אַחְרָא, דְּקִימָא עַל פֶּה.
 מָאן אִיהוּ פֶּה. דָּא הוּא דַעַת, דְּאִיהוּ פֶּה
 דְּסֵפֶר וּכְתִיבָהּ. וְתוֹרָה דָּא, הִיא תּוֹרָה אַחְרָא,
 דְּאִקְרִי תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, דְּאִיהִי קִימָא עַל הַהוּא
 פֶּה דְּאִיהִי תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, בְּגִין כִּד אֶסְתְּלִיק מִשָּׁה
 בְּכֹלָא, עַל כֹּל שְׂאֵר נְבִיאֵי מְהִימְנִי, דְּכְתִיב וְאַתְנָה
 לָךְ, לָךְ דִּיִּקְא.

כְּתִיב (משלי כה) הָגוּ סִיגִים מִכֶּסֶף וַיֵּצֵא לַעֲזָרָךְ כְּלִי
 הָגוּ רָשָׁע לִפְנֵי מֶלֶךְ וַיִּכּוֹן בַּחֶסֶד כֶּסֶאֱוֹ.
 תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּאֶסְגִּיאֵי חִיבִין בְּעֶלְמָא, פּוֹרְסִיֵּיא
 דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא אֶתְתַּקְּנַת בְּדִינָא, וְאַסְתְּאַבַּת (ס"א)
 וְאַשְׁתְּאַבַּת (ס"א וְקִימָא) בְּדִינָא, וְשְׁלֵהוּבֵי אִוְקְדִין עֶלְמָא.
 וּבְשַׁעְתָּא דְּאַתְעֵבֵר חִיבִיא מִעֶלְמָא, כִּדִּין וַיִּכּוֹן
 בַּחֶסֶד כֶּסֶאֱוֹ. בַּחֶסֶד, וְלֹא בְּדִינָא מָאִי מִשְׁמַע.

לשון הקודש

כְּתִיב (משלי כה) הָגוּ סִיגִים מִכֶּסֶף וַיֵּצֵא
 לַעֲזָרָךְ כְּלִי. הָגוּ רָשָׁע לִפְנֵי מֶלֶךְ וַיִּכּוֹן
 בַּחֶסֶד כֶּסֶאֱוֹ. כֹּא רָאה, בְּשַׁעַה
 שְׁמִתְרַבִּים הֶרְשָׁעִים בְּעוֹלָם, כֶּסֶאֱוֹ שֶׁל
 הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ נִתְקַן בְּדִין, וְנִסְמָא (וְנִשְׁאַב)
 (וַעֲמַד) בְּדִין, וְשְׁלֵהוּבֵי שׁוֹרְפוֹת אֶת
 הָעוֹלָם. וּבְשַׁעַה שְׁהֶרְשָׁעִים עוֹבְרִים מִן
 הָעוֹלָם, אִזּוּ וַיִּכּוֹן בַּחֶסֶד כֶּסֶאֱוֹ. בַּחֶסֶד וְלֹא
 בְּדִין. מַה מִּשְׁמַע?

כְּתִיב לְהוֹרְתֶם, לְהוֹרְתֶם וְדִאִי. (כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 וְאֵל חֲדָר הוֹרְתִי).
 תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, תּוֹרָה אַחְרַת שְׁעוּמְדַת
 עַל פֶּה. מַהוּ פֶּה? זֶהוּ דַעַת, שְׁהִיא פֶּה שֶׁל
 סֵפֶר וּכְתִיבָהּ. וְתוֹרָה זֹו הִיא תּוֹרָה
 אַחְרַת, שְׁנִקְרְאָת תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה,
 שְׁהִיא עוּמְדַת עַל אוֹתוֹ הַפֶּה שְׁהוּא תּוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב. מִשּׁוּם כִּד הַתְּעֵלָה מִשָּׁה בְּכֹל,
 עַל כֹּל הַנְּבִיאִים הַנְּאֻמְנִים, שְׁכְּתוּב
 וְאַתְנָה לָךְ, דְּוָקָא לָךְ.

מִשְׁמַע דְּעֵלְמָא תַתְּאָה תַלְיָא בְּעֵלְמָא עֵלְאָה,
וְעֵלְמָא עֵלְאָה לְפּוּם אֲרַחֵי דְּעֵלְמָא

תַתְּאָה. וְיִבּוֹן בְּחֶסֶד (דף מא ע"א) כְּסָאוֹ. מָאן דְּבַעֵי
לְבָרְכָא לֵיהּ, וְלֹא־תִקְנָא כּוּרְסִיָּיהּ, בְּחֶסֶד וְלֹא בְּדִינָא.
מָאִי מִשְׁמַע. דְּכַד עָיִל כְּהֵנָּא לְבִי מִקְדָּשָׁא, דִּיעוּל
בְּחֶסֶד דְּאִיהוּ מִיָּא, וְלֹא יִיעוּל בֵּינן דְּשַׁתֵּי דְּאִיהוּ
גְבוּרָה. יִיעוּל בְּתַאי (מִלָּה) כְּמִיָּא, וְלֹא יִיעוּל כְּחֶמְרָא.

אָתוּ רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יִצְחָק, וְנִשְׁקוּ רִישֵׁיהּ,
וּמַהְהוּא יוֹמָא לֹא אֶתְפָּרַשׁ מִבֵּי רַבֵּי יְהוּדָה,
וְכַד הָוָה עָיִל לְבִי מִדְּרָשָׁא, הָוָה קָם רַבֵּי יְהוּדָה
כְּמִיָּה, אָמַר מִלָּה אֹלִיפְנָא מִיָּה, וַיָּאוֹת לְאַנְהֵנָּא
בֵּיהּ יָקָר. לְבַתָּר אֶסְתַּלַּק בֵּין חֲבֵרֵיָּיא, וְהוּוּ קֶאֱרָן
לֵיהּ רַבֵּי יִיסָא, רִישָׁא דְּפִטְיָשָׁא דְּמַתְבָּר טַנְרִין,
וְאַפִּיק שְׁלֵהוּבִין לְכָל סֵטֶר. וְהָוָה קָרִי עָלֵיהּ רַבֵּי
אַלְעָזָר, (יִרְמִיָּה א) כְּטָרַם אֶצְרָךְ כְּפִטְן יַדְעִתִּיךְ.

לשון הקודש

יָכֵנס בֵּינן.

כָּאוּ רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יִצְחָק וְנִשְׁקוּ
רִישוֹ, וּמֵאוֹתוֹ הַיּוֹם לֹא נִפְרַד מִבֵּית רַבֵּי
יְהוּדָה, וּכְשֶׁהָיָה נִכְנָס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ,
הָיָה עוֹמֵד רַבֵּי יְהוּדָה לְפָנָיו. אָמַר,
לְמַדְתִּי מִמֶּנּוּ דְּבַר, וְרֵאוּי לְגַהֵג בּוֹ כְּבוֹד.
אַחַר כֵּן הִתְעַלָּה בֵּין הַחֲבֵרִים, וְהָיוּ
קוֹרְאִים לוֹ רַבֵּי יִיסָא, רִישׁ הַפִּטְיָשׁ

מִשְׁמִיעַ שְׁהַעוּלָם הַתַּחְתּוֹן תְּלוּי בְּעוּלָם
הָעֵלְיוֹן, וְהַעוּלָם הָעֵלְיוֹן לְפִי דְרַבֵּי
הַעוּלָם הַתַּחְתּוֹן. וְיִבּוֹן בְּחֶסֶד כְּסָאוֹ, מִי
שְׂרוּצָה לְבָרַךְ אוֹתוֹ, לְהַתְקִין אֶת כְּסָאוֹ
בְּחֶסֶד וְלֹא בְּדִין. מַה מִּשְׁמַע? שְׂכַמְאֶשׁר
נִכְנָס לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, שְׂיִכְנָס בְּחֶסֶד
שְׁהוּא מִיָּם, וְלֹא יָכֵנס בֵּינן שְׁשׁוּתָהּ,
שְׁהוּא גְבוּרָה. יָכֵנס בְּזוֹה (דְּבַר) בְּמִיָּם, וְאֵל

וַיִּדְבֹר יי' אֶל מֹשֶׁה וְאֵל אֶהֱרֹן לֵאמֹר אֲלֵיהֶם זֹאת
 הַחֲתִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ וְגו', (ויקרא יא) מֵאֵי שְׁנָא
 הֲבֵא אֶהֱרֹן. אֵלָּא בְּגִין דְּאֵיהּ קַיִמָּא תְּדִיר
 לְאַפְרָשָׁא בֵּין מְסֻאָבָא וּבֵין דְּכֻּא. דְּכְתִיב לְהַבְדִּיל
 בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר.

רַבִּי אַבָּא פִתַּח וְאָמַר, (תהלים לד) מִי הָאִישׁ הֶחֱפִץ
 חַיִּים וְגו'. נִצֹר לְשׁוֹנֵךְ מֵרַע וְגו'. סוּר מֵרַע
 וְגו'. וְכְתִיב (משלי כא) שׁוֹמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ וְגו'. מִי הָאִישׁ
 הֶחֱפִץ חַיִּים. מָאֵן חַיִּים. אֵלָּא אֵלֶּיךָ חַיִּים דְּאֶקְרוּן
 עֲלֵמָא דְּאֵתִי, וְחַיִּים תַּמָּן שְׂרִיין. וְעַל דָּא תִּנְיִן, עֵץ
 חַיִּים, הִיא אֵילָנָא מֵאֵינוֹן חַיִּים, אֵילָנָא דְּאֵתְנִטַּע
 בְּאֵינוֹן חַיִּין. וְעַל דָּא מִי הָאִישׁ הֶחֱפִץ חַיִּים כְּתִיב.
 אוֹהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב, מָאֵן יָמִים. אֵלָּא דָּא
 הוּא שְׂמָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, דְּאֵחִידָא

לשון הקודש

הֶחֱפִץ חַיִּים וְגו', נִצֹר לְשׁוֹנֵךְ מֵרַע וְגו',
 סוּר מֵרַע וְגו'. וְכְתוּב, (משלי כא) שׁוֹמֵר פִּיו
 וּלְשׁוֹנוֹ וְגו'. מִי הָאִישׁ הֶחֱפִץ חַיִּים, אֵינוֹה
 חַיִּים? אֵלָּא אֵלוֹ חַיִּים שְׁנִקְרָאִים הָעוֹלָם
 הֲבֵא, וְחַיִּים שׁוֹרִים שָׁם. וְעַל כֵּן שְׁנִינֵנו,
 עֵץ חַיִּים הוּא עֵץ מֵאוֹתָם הַחַיִּים, הָעֵץ
 שְׁנִטַּע בְּאוֹתָם חַיִּים, וְעַל כֵּן כְּתוּב מִי
 הָאִישׁ הֶחֱפִץ חַיִּים.

אוֹהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב, מִי הַיָּמִים?
 אֵלָּא זְהוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, שְׂאוֹחֵזוּ

הַמִּשְׁפָּר סֵלְעִים וּמוֹצִיא שְׁלֵהָבוֹת לְכָל
 צֶדֶד. וְהָיָה רַבִּי אֶלְעָזָר קוֹרָא עֲלָיו, (ירמיה א)
 בְּטָרָם אֶעֱרֹךְ בְּפִטָּן יְדַעְתִּיךָ.

וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֵל אֶהֱרֹן לֵאמֹר
 אֲלֵיהֶם זֹאת הַחֲתִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ וְגו'. מַה
 שׁוֹנֵה כָּאֵן אֶהֱרֹן? אֵלָּא מִשּׁוּם שֶׁהוּא
 עוֹמֵד תְּמִיד לְהַפְרִיד בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין
 הַטָּהוֹר, שְׂכֵתוֹב לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא
 וּבֵין הַטָּהוֹר.

רַבִּי אַבָּא פִתַּח וְאָמַר, (תהלים לד) מִי הָאִישׁ

בְּאֵינֹן יוֹמִין עַלְאִין, דְּאֶקְרוּן יְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל
הָאָרֶץ, יְמֵי הַשָּׁמַיִם וְדַאי, עַל הָאָרֶץ וְדַאי. מָאן
דְּבַעֵי תַיִים דְּלְעִילָא, לְמַהוּי לִיה חוּלְקָא בְּהוּ.
וּמָאן דְּבַעֵי יוֹמִין עַלְאִין לְאֶתְדַבְּקָא בְּהוּ וּלְרַחֲמָא
לְהוּ, יְנַטֵּר פּוּמִיָּה מִכְּלָא, יְנַטֵּר פּוּמִיָּה וְלִישְׁנִיָּה,
יְנַטֵּר פּוּמִיָּה מִמִּיכְלָא וּמִמְשַׁתְיָא, דְּמִסְאֵב לְנַפְשָׁא,
וּמְרַחֲקָא לְבַר נָשׁ מֵאֵינֹן חַיִּין וּמֵאֵינֹן יוֹמִין,
וְיְנַטֵּר (ס"א פּוּמִיָּה וְלִישְׁנִיָּה) לִישְׁנִיָּה מִמְלִין בִּישׁוּן, דְּלֹא
יִסְתַּאֵב בְּהוּ, וְיִתְרַחֲק מִנֵּיהּ, וְלֹא יִהְיֶה לִיה
חוּלְקָא בְּהוּ.

תָּא חַיִּי, פּוּמָא וְלִישׁוּן, אַתְר (אַחַר) עַלְאָה חֲכִי
אֶקְרִי, וּבְגִין כֵּךְ לֹא יַפְגִּים אֵינִישׁ פּוּמִיָּה
וְלִישְׁנִיָּה, וְכָל שְׁכֵן לְאַסְתַּאֲבָא נַפְשִׁיהּ וְגַרְמִיָּה, בְּגִין
דְּאַסְתַּאֲב הוּא בְּעַלְמָא אַחְרָא, וְהוּא אוֹקִימָנָא.

לשון הקודש

חיים ומאותם ימים, וישמר (פיו ולשונו)
לשונו מדברים רעים שלא יפגמם בהם,
ויתרחק מהם, ולא יהיה לו חלק בהם.
בא ראה, פה ולשון, כך נקרא מקום
(אחר) עליון, ומשום כך לא יפגם אדם את
פיו ולשונו, וכל שכן לטמא את נפשו
ועצמו, משום שנטמא הוא בעולם
האחר, והרי בארנו.

באותם ימים עליונים, שנקראו ימי
השמים על הארץ. ימי השמים ודאי, על
הארץ ודאי. מי שרוצה חיים שלמעלה,
שיהיה לו חלק בהם. ומי שרוצה ימים
עליונים להדבק בהם ולאהב אותם –
ישמר פיו מהכלל, ישמר פיו ולשונו,
וישמר פיו ממאכל ומשתה שמטמאים
את הנפש ומרחיקים את האדם מאותם

זאת החֲתִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה וְגו', (ויקרא יא)
 הַי קָרָא לָאו רִישֵׁיה סִיפִיה, וְלֹא סִיפִיה רִישֵׁיה. זאת החֲתִיָּה בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתָּר מִכָּל
 הַבְּהֵמָה. אֵלָּא אָמַר קִדְשָׁא פְּרִיךְ הוּא, בְּכָל זְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מְנַטְרֵי נַפְשֵׁיהוּ, וְנִרְמִייהוּ, דִּלָּא לְסַאבָּא
 לֹון, וְדָאֵי זֹאת חֲתִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ, יְהוֹן שְׂכִיחִין בְּקִדּוּשָׁה עֲלָאָה, לְאַתְדַּבְּקָא בְּשָׁמִי, בְּבָרִירוּ דְתַהִיא
 בְּהֵמָה דְבָרִירָנָא לְכוּ לְמִיכַל, לָא תִסְתַּאבּוּ בְּהוּ, וְתַהוּזוֹן דְּבִקּוֹן בְּשָׁמִי.

וְכָל זְמַנָּא דִּלָּא אֵינּוֹן נִטְרִין נַפְשֵׁיהוּ וְנִרְמִייהוּ מִמִּיכְלָא וּמִשְׂתַּיָּא, יְתַדְּבִקּוֹן בְּאַתְרַי אַחְרָא
 מִסַּאבָּא, לְאַסְתַּאבָּא בְּהוּ. וּבְגִין כֵּךְ פְּתִיב, זֹאת חֲתִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל, מִכָּל וְדָאֵי, דִּיאִיהוּ רְזָא
 דְשָׁמָא קִדִּישָׁא, לְאַתְדַּבְּקָא בֵּיה. מִכָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ, בְּגִין דְּהֵאֵי מִיכְלָא דְּהֵאֵי בְּהֵמָה

לשון הקודש

בְּבַחֲרִירָה שֶׁל אוֹתָהּ בְּהֵמָה שֶׁבַחֲרַתִּי לָכֶם לֵאכֹל, אֵל תִּטְמְאוּ בָהֶם, וְתִהְיוּ דְבָקִים בְּשָׁמִי.

וְכָל זְמַן שְׂאִינִים שׁוֹמְרִים אֶת נַפְשָׁם וְאֶת עַצְמָם מִמִּיכָל וּמִשְׂתַּתָּה, הֵם יְדַבְּקוּ בְּמָקוֹם אַחַר טְמֵא לְהִטְמֵא בָהֶם. וּמִשׁוֹם כֵּךְ פְּתוּב, זֹאת חֲתִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל, מִכָּל וְדָאֵי, שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ

זֹאת חֲתִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה וְגו'. הַפְּסוּק הַזֶּה אֵינּוֹן רֵאשׁוֹ סוּפוֹ וְאֵינּוֹן סוּפוֹ רֵאשׁוֹ. זֹאת חֲתִיָּה, בְּהַתְחַלָּה, וְאַחַר כֵּךְ מִכָּל הַבְּהֵמָה? אֵלָּא אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּכָל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל שׁוֹמְרִים עַל נַפְשָׁם וְאֶת עַצְמָם שְׁלֵא לְטְמֵא אוֹתָם, וְדָאֵי זֹאת חֲתִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ, יְהוּ מְצוּיִים בְּקִדְשָׁה עֲלִיוֹנָה, לְהַדְּבִק בְּשָׁמִי,

אֶשְׁתַּכַּח דְּכֵינָא, וְלֹא יִסְאֵב לְכוּ, יְהִי לְכוּ חוֹלְקָא
בְּשָׁמַי, לְאֵתְדִבְקָא בֵּיהּ.

תו, זאת תחיה אשר תאכלו. בפרעה כתיב, (שמות)
בזאת תדע כי אני יי'. היא זאת לקבלך,
לאתפרעא מנד. אוף תכא זאת תחיה אשר תאכלו
מפל הבהמה, היא זאת לקבליכון, לאתפרעא
מנייכו, אי תסאבון נפשכון. מאי טעמא. בגין
דנפשתיא מנה הו, ואי אתון תסאבון לההוא
דילה, היא זאת לקבלייכו, אי לטב היא קיימא
לגבייכו, אי לביש היא קיימא לגבייכו.

אמר רבי אלעזר, זאת תחיה אשר תאכלו מפל
הבהמה, מפל אינון דאחידון מן סטר דא,
שארי לכו למיכל, וכל אינון דלא אתיין
מסטר דא, אסיר לכו למיכל. בגין דאית

לשון הקודש

אם תטמאו את נפשכם. מה הפעם? כי
הנפשות הן ממנה, ואם אתם תטמאו
את אותה שילה, הרי זאת כנגדכם. אם
לשוב – היא עומדת אליכם. ואם רע –
היא עומדת אליכם.

אמר רבי אלעזר, זאת תחיה אשר
תאכלו מפל הבהמה, מפל אותם
האחוזים מהעד הזה, מטר לכם לאכל,
וכל אותם שלא באות מצד הזה, אסור

להדבק בו. מפל הבהמה אשר על
הארץ, משום שהאכל של הבהמה הו
נמצא טהור, ולא יטמא אתכם, ויהיה
לכם חלק בשמי להדבק בו.

ועוד, זאת תחיה אשר תאכלו –
בפרעה כתוב (שמות ז) בזאת תדע כי אני
הי. הרי זאת כנגדך, להפרע ממך. אף
כאן זאת תחיה אשר תאכלו מפל
הבהמה, הרי זאת כנגדכם להפרע מכם

בְּעִירוֹ דְּאַתְיִין מְסֻטְרָא דָּא, וְאִית דְּאַתְיִין מְסֻטְרָא
 אַחְרָא מְסֻטְרָא. וְסִימְנָא דְּלִהוֹן דְּכְתִיב, כָּל מִפְּרֻסַת
 פְּרֻסָּה. וְגַמְרִינֵן כְּלָהוּ רְשִׁימוֹן, וְכְלָהוּ אַרְשִׁים לְהוּ
 קָרָא. וּבְגִין כֵּן, כָּל מָאן דְּאָכִיל מֵאַיְנוֹן דְּאַתְיִין
 מְסֻטְרָא דָּא מְסֻטְרָא, אֶסְתָּאב כְּהוּ, וְסָאִיב לְגַבְשִׁיָּה
 דְּאַתְיָא מְסֻטְרָא דְּכִיָּא.

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר כָּל כְּלָא, כְּמָה דְּאִית עֶשְׂר
 כְּתָרִין דְּמַהִימְנוּתָא לְעִילָא. כֵּן אִית עֶשְׂר
 כְּתָרִי דְּחֻרְשֵׁי מְסֻטְרָא לְתַתָּא. וְכָל מַה דִּי
 בְּאַרְעָא, מַעֲיִיחוּ אַחֲדוֹן בְּסֻטְרָא דָּא, וּמַעֲיִיחוּ
 אַחֲדוֹן בְּסֻטְרָא אַחְרָא.

וְאִי תִימָא, הָאִי עֵז, דְּשְׂרִיָּא עָלֶיהָ רוּחַ מְסֻטְרָא.
 לָא הָבִי. דְּאִי רוּחַ מְסֻטְרָא שְׂרִיָּא בֵּיה, אָסִיר
 לָן לְמִיכָל. אֶלָּא אַעְבְּרֵן בְּגַוְוִיָּהוּ, וְיִתְחַזְזוּן

לשון הקודש

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, כָּל שֶׁל הַכֹּל – כְּמוֹ
 שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה כְּתָרִים שֶׁל אֱמוּנָה לְמַעְלָה,
 כֵּן יֵשׁ עֶשְׂרֵה כְּתָרִים שֶׁל כְּשָׁפִים טְמֵאִים
 לְמַטָּה. וְכָל מַה שְּׂבִאָרְץ, מִהֶם אַחוּזִים
 בְּצַד הַזֶּה, וּמִהֶם אַחוּזִים בְּצַד הַהוּא.

וְאִם תֹּאמְרוּ, וְהָעֵז הַזֶּה, שְׂשׂוּרָה עָלֶיהָ
 רוּחַ טְמֵאָה? לֹא כֵּן. שְׂאִם רוּחַ טְמֵאָה
 שׂוּרָה בֵּיה, אִזּוֹ אָסוּר לָנוּ לְאָכֵל. אֶלָּא

לְכֶם לְאָכֵל. מְשׁוּם שֵׁשׁ בְּהִמּוֹת מְצַד זֶה,
 וְיֵשׁ שְׂבָאוֹת מְצַד אַחֵר הַטְּמֵא. וְהַסִּימֵן
 שֶׁלָּהֶם – שְׂבָתוֹב כָּל מִפְּרֻסַת פְּרֻסָּה.
 וְלִמְדֵנוּ שֶׁכָּלֶם רְשׁוּמִים, וְאֵת כָּלֶם רְשִׁם
 הַכְּתוּב. וּמְשׁוּם כֵּן, כָּל מִי שְׂאוּכַל
 מֵאוֹתָם שְׂבָאִים מִהַצַּד הַטְּמֵא הַזֶּה, הוּא
 נִטְמָא בָּהֶם, וּמְטֵמָא אֵת נַפְשׁוֹ שְׂבָאָה
 מְצַד טְהוֹר.

לְקַבְּלֵיהוֹן, וְלֹא שְׂרִיא לְדִירָא בְּהוּ, דְּכִד אֵינוֹן
 שְׂרִיין, רוּחַ אַחְרָא אַעְבַּר עַלְיֵיהוּ, וּפְרִישָׁן
 מִגְרַמֵּיהוּ. וּבְגִין כִּד אֶתְחַזֵּן לְקַבְּלֵיהוּ, וּמְקַטְרְגִי
 בְּגוּיֵיהוּ, וְלֹא שְׁלֵטִי בְּהוּ בְּגְרַמֵּיהוּ, וְעַל דָּא שְׂרִי
 לָן לְמִיכַל.

תָּא חָזִי, פִּינֵן דְּאֶתְיִין לְשִׁלְטָא בְּהוּ, אַעְבַּר רוּחָא
 חָדָא, זְקָפֵן עֵינִין וְחָמָאן רְשִׁימִין דְּלֵהוֹן,
 וְאֶתְפָּרְשָׁן מִנֵּיֵיהוּ, אָבַל אֶתְחַזֵּן לְקַבְּלֵיהוֹן, וְלֹא
 אָסִירִי לָן לְמִיכַל.

בֵּין בְּבַעֲרִי, בֵּין בְּחִיּוּתָא, בֵּין בְּעוֹפִי, בֵּין בְּגוּיֵי
 יָמָא, בְּכִלְהוּ אֶתְחַזֵּן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא (רַחֲמִי
 וְדִינָא), וְכֹל מָאן דְּאֶתִי מְסַטְרָא דִּימִנָא, (מְסַטְרָא
 דְּרַחֲמִי) שְׂאִירִי לָן לְמִיכַל. וְכֹל אֵינוֹן דְּאֶתְיִין מְסַטְרָא
 דְּשְׂמָאלָא (מְסַטְרָא דְּדִינָא), כְּלָהוּ אָסִיר לָן לְמִיכַל. בְּגִין
 דְּדִרְגָא (ס"א דְּנִרְגָא) דְּכִלְהוּ מְסַטְרָא, וְכִלְהוּ מְסַטְרָא בֵּין,

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אֶת רְשׁוּמֵיהוֹן וּנְפָרְדִים מֵהוּ, אָבַל נִרְאִים
 כְּנִגְדָן, וְלֹא אָסוּרִים לָנוּ לְמַאֲכַל.
 בֵּין בְּבַחֲמוֹת, בֵּין בְּחַיּוֹת, בֵּין בְּעוֹפּוֹת,
 בֵּין דְּגֵי הַיָּם, בְּכֹלֵם נִרְאִים יָמִין וּשְׂמָאל
 (רַחֲמִים וְדִין), וְאֶת כֹּל מִי שְׂבָא מִצֵּד הַיָּמִין
 (מִצֵּד הַרַחֲמִים) מִתֵּר לָנוּ לְמַאֲכַל. וְכֹל אוֹתֵם
 שְׂבָאִים מִצֵּד הַשְּׂמָאל (מִצֵּד הַדִּין), אָסוּרִים
 כֻּלָּם לָנוּ לְמַאֲכַל, מִשּׁוּם שְׁהַדְרָגָה (שְׁעָצֵם)

שְׂעוּבָרִים כְּתוּכֵן וּנִרְאִים כְּנִגְדָן, וְלֹא
 שׁוּרִים לְדוֹר כְּהוּ, שְׂפַאֲשֵׁר הֵם שׁוּרִים,
 רוּחַ אַחְרַת עוֹבְרַת עַלְיֵהוּ, וּנְפָרְדִים
 מִעֲצָמֵן. וּמִשּׁוּם כִּד נִרְאוֹת כְּנִגְדָן
 וּמְקַטְרְגוֹת כְּתוּכֵן, וְלֹא שׁוּלְטוֹת בְּעֲצָמֵן,
 וְלָכֵן מִתֵּר לָנוּ לְאַכֵּל אוֹתָן.
 כֵּאֵל רְאָה, פִּינֵן שְׁהֵן בָּאוֹת לְשִׁלְטַת כְּהוּ,
 עוֹבְרַת רוּחַ אַחַת, זֹקְפוֹת עֵינִים וְרוֹאוֹת

וְרוּחַ מְסֻאָבָא שְׂרִיא בְּגוּוֹיֵיהוּ, וְדָרִי בְּהוּ. וְעַל דָּא רוּחָא קַדִּישָׁא דִּישְׂרָאֵל, לָא יתְעַרְב בְּהוּ, וְלָא יִסְתָּאב בְּהוּ, בְּגִין דִּישְׁתַּבְּחוּן קַדִּישִׁין, וְיִשְׁתַּמּוּדְעוּן לְעִילָא וְתַתָּא. וּפְאָה חוֹלְקִיהוּן דִּישְׂרָאֵל, דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא אֲתַרְעֵי בְּהוּ, וּבְעֵי לְדַפְאָה לְהוּ, וְלְקַדְשָׁא לְהוּ עַל פְּלָא, בְּגִין דְּאַחִידוּן בֵּיתָא.

תָּא חָזִי, בְּתִיב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר, אִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְתַפָּאֵר בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל, חִיד אֲתִיָּין לְאַסְתָּאבָּא וְלֹאֲתַדְבַּקָּא בְּסִטְרָא מְסֻאָבָּא. וְעַל דָּא בְּתִיב, וְהִתְקַדְשַׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אָנִי וְלֹא תִשְׁקְצוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְגו', מָאן (רִיבִיתִים) דְּאִיְהוּ בְּדִיּוּקְנָא דְּמִלְכָּא, לָא לְבְעֵי לִיהּ לְאַפְרָשָׁא מְאֹרְחוּי דְּמִלְכָּא. וּבְגִין כְּךָ רָשִׁים לְהוּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִישְׂרָאֵל, כָּל אֵינוּן דְּאַתִּיָּין

לשון הקודש

בְּךָ אֶתְפָּאֵר. אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַפָּאֵר בִּישְׂרָאֵל, אִיךְ בָּאִים לְהַסְמָא וְלְהַדְבַּק בְּצַד הַסְמָאָה? וְעַל זֶה כְּתוּב וְהִתְקַדְשַׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אָנִי. וְלֹא (אל) תִּשְׁקְצוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְגו'. מִי (שִׁיב) שֶׁהוּא בְּדַמּוֹת הַמְּלָךְ, לֹא צָרִיךְ לְהַפְרֵד מִדְּרָכֵי הַמְּלָךְ, מִשּׁוּם כְּךָ רָשִׁים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל אוֹתָם שְׂבָאִים מְצַד זֶה, וְכָל אוֹתָם שְׂבָאִים מְצַד

שֶׁל כָּלִם טְמֵאָה, וְכָלִם טְמֵאִים, וְרוּחַ טְמֵאָה שְׂרוּיָה בְּתוֹכָם וְגֵרָה בְּהֶם. וְלִבְנֵי רוּחַ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל לֹא תִתְעַרְב בְּהֶם וְלֹא תִסְמָא בְּהֶם, כְּדִי שִׁימְצָאוּ קְדוּשִׁים וְיִוָּדְעוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. אֲשֶׁרִי חֲלַקְתֶּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ רוּצָה בְּהֶם וְרוּצָה לְטַהֵר אוֹתָם וּלְקַדְּשׁ אוֹתָם עַל הַכֹּל, מִשּׁוּם שֶׁהֵם אֲחוּזִים בּוֹ. בָּא רָאָה, כְּתוּב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

מִסְטָרָא דָא, וְכָל אֵינּוֹן דְּאֵתִיּוֹן מִסְטָרָא אַחְרָא.
 זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּכִתִּיב בְּהוּ, (ישעיה סא) כָּל
 רוּאֵיהֶם יִפְירוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יְיָ, בְּרַךְ יְיָ מִמֶּשׁ,
 בְּרַךְ יְיָ בְּכֹלֵא.

וְתָא חֲזִי, כָּל מָאן דְּאָכִיל מֵאֵינּוֹן מֵאֲכָלִי דְאַסִּירִי,
 אֶתְדַבֵּק בְּסְטָרָא אַחְרָא, וְנַעֲיֵל נַפְשִׁיה
 וְנִרְמִיָה, וְרוּחַ מְסָאב שְׂרִיא עָלֶיהָ, וְאַחֲזִי גִרְמִיָה
 דְּלִית לִיה חוֹלְקָא בְּאַלְהָא עֲלָאָה, וְלֹא אֶתִי
 מִסְטִירִיה, וְלֹא אֶתְדַבֵּק בֵּיהּ. וְאִי יִפּוּק הָכִי מֵהֲאִי
 עֲלֵמָא, אֶחֱידֹן בֵּיהּ כָּל אֵינּוֹן דְּאֶחֱידֹן בְּסְטָר (ס"א)
 דְּאֵתִיּוֹן מִסְטָר) דְּמִסְאָבָא, וְמִסְאָבִין לִיה וְדִיִּינִין לִיה כְּבַר
 נֶשׁ דְּאִיהוּ גַעְלָא דְמֵאֲרִיָה, גַעְלָא בְּהֲאִי עֲלֵמָא,
 וְנַעְלָא בְּעֲלֵמָא דְאֵתִי.

וְעַל דָּא כְּתִיב, וְנִטְמַתֶּם בָּם בְּלֹא א', דְּלֹא אֶשְׁתַּכַּח
 אֶסְזוּתָא לְגַעְזוּלִיָה, וְלֹא נָפִיק מִמִּסְאָבוּתִיָה

לשון הקודש

בְּאֵלוֹהַּ הָעֲלִיוֹן, וְלֹא בָּא מֵהַצַּד שְׁלוֹ וְלֹא
 גִּדְבַק בּוֹ. וְאִם יֵצֵא כְּדֹ מֵהָעוֹלָם הַזֶּה,
 אוֹחֲזִים בּוֹ כָּל אוֹתָם הָאֶחָזִים בְּצַד (שְׂבָא
 מִצַּד) הַטְּמֵאָה, וּמִטְמָאִים אוֹתוֹ וְדָנִים אוֹתוֹ
 כְּאֵדָם שֶׁהוּא נִתְעַב שֶׁל רַבּוֹנוֹ, נִתְעַב
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִתְעַב בְּעוֹלָם הַבָּא.
 וְעַל זֶה כְּתוּב וְנִטְמַתֶּם בָּם, בְּלִי א', שְׁלֹא

אַחַר. אֲשֶׁרִי חֲלַקְתֶּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁכְּתוּב
 בָּהֶם (שם סא) כָּל רוּאֵיהֶם יִפְירוּם כִּי הֵם זָרַע
 בְּרַךְ ה'. בְּרַךְ ה' מִמֶּשׁ, בְּרַךְ ה' בְּכֹל.
 וְכֹא רָאָה, כָּל מִי שֶׁאוֹכֵל מֵאוֹתָם
 מֵאֲכָלִים אֲסוּרִים, גִּדְבַק בְּצַד הָאֶחָר,
 וּמִתְעַב נַפְשׁוֹ וְעַצְמוֹ, וְרוּחַ טְמֵאָה שׁוֹרָה
 עָלָיו, וּמֵרָאָה אֶת עַצְמוֹ שְׂאִין לוֹ חֲלַק

לְעֵלְמִין. וְוִי לֹון, וְוִי לְנַפְשֵׁיהוּ, דְּלֹא יִתְדַבְּקוּן
 בְּצִרְזָרָא דְחַיִּי לְעֵלְמִין, דְּהָא אִסְתְּאַבּוּ. וְוִי
 לְגַרְמִייהוּ, עַלְיֵיהוּ כְּתִיב ^(ישעיה טו) כִּי תוֹלַעְתֶּם לֹא
 תָּמוּת וְגו', וְהִיוּ דְרָאוּן לְכָל בְּשָׂר. מָאִי דְרָאוּן.
 סְרַחוּנָא. מָאִן גָּרִים לִיה, הֵהוּא סֶטֶר דְּאִתְדַבֵּק בִּיה.

יִשְׂרָאֵל אֲתִיִן מִסְטָרָא דִּימִינָא, אִי אֲתִדְבְּקוּן
 בְּסֶטֶר שְׁמַאלָא, הָא פְּגִמִין לְסֶטֶר דָּא,
 וּפְגִמִין לְגַרְמִייהוּ, וּפְגִמִין לְנַפְשֵׁיהוּ, פְּגִמִין בְּעֵלְמָא
 דִּין, וּפְגִמִין בְּעֵלְמָא דְאֲתִי. כָּל שְׂכֵן מָאִן דְּאִתְדַבֵּק
 בְּסֶטֶר דְּמִסְאֲבָא, דְּכֹלָא אֲחִיד דָּא בְּדָא, וְכְתִיב ^(דברים)
^(יד) כִּי עִם קְדוֹשׁ אֵתָה לִי אֱלֹהֶיךָ וְגו'.

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, ^(קהלת ו) כָּל עֵמֶל הָאָדָם לְפִיהוּ
 וְגו'. אִסְתְּפִלְנָא בְּמִלֵּי דְשְׁלֵמָה מְלִפָּא, וְכִלְהוּ
 אֲחִידִין בְּחֻכְמָה עֲלָאָה. כָּל עֵמֶל הָאָדָם לְפִיהוּ, הָאִי

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

בְּצַד הַשְּׂמָאל, הָרִי פּוֹגְמִים אֵת הַצַּד הַזֶּה,
 וּפּוֹגְמִים אֵת עַצְמָם, וּפּוֹגְמִים אֵת נַפְשָׁם,
 פְּגוּמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּפְגוּמִים בְּעוֹלָם
 הַבָּא. כָּל שְׂכֵן מִי שֶׁנִּדְבֵּק בְּצַד הַשְּׂמָאל,
 שֶׁהִפְלֵא אַחוּזֵי זֶה בְּזֶה, וְכְתוּב ^(דברים יד) כִּי עִם
 קְדוֹשׁ אֵתָה לְה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'.

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, ^(קהלת ו) כָּל עֵמֶל
 אָדָם לְפִיהוּ וְגו'. הַסְתְּפִלְתִּי בְּדַבְּרֵי
 שְׁלֵמָה הַמְּלָךְ, וְכֹלָם אַחוּזִים בְּחֻכְמָה

נִמְצְאוּ רְפוּאָה לְתוֹעֵבֹתָו, וְלֹא יוֹצֵא
 מִשְׁמָאתוֹ לְעוֹלָמִים. אוֹי לְהֵם! אוֹי
 לְנַפְשָׁם, שְׁלֹא יִדְבְּקוּ בְּצִרְזֵר הַחַיִּים
 לְעוֹלָמִים, שְׁהָרִי נִטְמָאוּ! אוֹי לְעַצְמָם!
 עֲלֵיהֶם כְּתוּב ^(ישעיה טו) כִּי תוֹלַעְתֶּם לֹא
 תָּמוּת וְגו', וְהִיוּ דְרָאוּן לְכָל בְּשָׂר. מַה זֶה
 דְרָאוּן? סְרַחוּן. מִי גָרִם לוֹ? אוֹתוֹ הַצַּד
 שֶׁנִּדְבֵּק בוֹ.
 יִשְׂרָאֵל בָּאִים מִצַּד הַיְּמִין. אִם נִדְבְּקִים